

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 13, stk. 1 og artikel 13, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for bevilling af (difference)børnetilskud fra en bopælsmedlemsstat i de tilfælde, hvor en børnetilskudsberettiget — ligesom den anden forælder — i sin egenskab af grænsegænger, der har lønnet beskæftigelse i Schweiz, fra denne stat modtager familiedelser til sine i bopælsmedlemsstaten bosatte børn, når disse familiedelser er lavere end det børnetilskud, som er fastsat i bopælsmedlemsstaten?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2), som ændret ved forordning Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2.12.1996 (EFT L 28, s. 1), og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13.4.2005 (EUT L 117, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 23. marts 2012 — Goldbet Sportwetten GmbH mod Massimo Sperindeo

(Sag C-144/12)

(2012/C 184/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Goldbet Sportwetten GmbH

Sagsøgt: Massimo Sperindeo

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 ⁽¹⁾ af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (herefter »forordning nr. 1896/2006«) fortolkes således, at artikel 24 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽²⁾ om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser (herefter »forordning nr. 44/2001«), hvorefter en ret bliver kompetent, når sagsøgte giver møde for den, også finder anvendelse i den europæiske betalingspåkravsprocedure?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Skal artikel 17 i forordning nr. 1896/2006 sammenholdt med artikel 24 i forordning nr. 44/2001 fortolkes således, at

indgivelse af en indsigelse mod et europæisk betalingspåkrav i sig selv bevirker, at skyldneren giver møde i sagen, hvis den udstedende rets kompetence ikke anfægtes i indsigelsen?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:

Skal artikel 17 i forordning nr. 1896/2006 sammenholdt med artikel 24 i forordning nr. 44/2001 fortolkes således, at indgivelsen af indsigelsen i givet fald indebærer, at retten bliver kompetent, idet skyldneren dermed giver møde i sagen, hvis der i indsigelsen fremsættes anbringender vedrørende sagens realitet, mens rettens kompetence ikke anfægtes?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 30. marts 2012 — Minister Finansów mod RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

(Sag C-155/12)

(2012/C 184/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister Finansów

Sagsøgt: RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal de regler, der kan udledes af artikel 44 og 47 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾, fortolkes således, at komplekse tjenesteydelser på området for oplagring af varer, som omfatter modtagelse af varerne på et lager, anbringelsen af dem på egnede lagerhylder, opbevaring af disse varer for kunden, udlevering af varerne, af- og pålæsning og for nogle kunders vedkommende ompakning af materialer, der leveres i flerstykspakninger, i individuelle sæt, er tjenesteydelser i forbindelse med en fast ejendom, som i henhold til artikel 47 i direktiv 2006/112 beskattes på det sted, hvor den faste ejendom ligger?